

MODERN GREEK A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 GREC MODERNE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 GRIEGO MODERNO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning) Mardi 3 mai 2005 (matin) Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

2205-0199 4 pages/páginas

Σχολιάστε ένα από τα ακόλουθα κείμενα:

1 (a)

5

10

15

20

25

30

ΜΙΑ ΤΡΥΠΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Μ' ἀρέσει νὰ κρυφακούω. Πιὸ πολὺ μ' ἀρέσει νὰ κρυφακούω τὰ μικρὰ παιδιά, ὅταν τὰ λένε μεταξύ τους, μακριὰ ἀπὸ τοὺς μεγάλους. Μὲ ἐλκύει, φαντάζομαι, ἡ πολὺ ἰδιαίτερη γλώσσα τους, ποὺ κάποτε τὴν ἤξερα κι ἐγώ, τὴ μιλοῦσα, καὶ τώρα εἶναι χαμένη ἀνεπιστρεπτὶ στὰ βάθη τῆς ἡλικίας μου.

Μιὰ μέρα κρυφάκουγα μιὰ μικρὴ παρέα ἀγοριῶν –πέντε-ἕξι τὸ πολὺ– ποὺ καθισμένα χάμω σταυροπόδι συζητοῦσαν μὲ μεγάλη σοβαρότητα. Ένα ἀπὸ τὰ παιδιά, ἀπ' ὅ,τι μπόρεσα νὰ συμπεράνω, εἶχε προηγουμένως θέσει τὸ ἑξῆς, ἀρκετὰ κοινό, ἐρώτημα: τί θὰ ἤθελες νὰ ἤσουν, ὰν δὲν ἤσουν αὐτὸ ποὺ εἶσαι;

Στὴν ἀρχὴ ἀπαντοῦσαν ὅλα μαζὶ φωναχτά, ἀκατάστατα: σούπερμαν, γλάρος, ἀετός, ναύαρχος, δέντρο, ἀστροναύτης, θύελλα. Μετὰ ἀπὸ λίγο, ὅμως, ἔπεσαν σὲ περισυλλογή, δίσταζαν, ἄλλαζαν γνώμη, ἔψαχναν, φαίνεται, γιὰ τὴ βαθύτερη ἐπιθυμία.

Ένα ἀπὸ τὰ παιδιὰ δὲν εἶχε μιλήσει καθόλου. Σὲ μιὰ ἀνάπαυλα σιωπῆς, πρόφερε χαμηλόφωνα σὰν νὰ ντρεπόταν, ὅμως μὲ ἕνα ὑπόστρωμα ἀποφασιστικότητας: «Ἐγώ…ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ ἤμουνα νερό».

Τὰ ἄλλα παιδιὰ ἔπεσαν ἀπάνω του μὲ φωνές, τσιμπιές, σαρκασμούς. Μιὰ παθιασμένη κατακραυγή, λὲς καὶ εἶχε καταπατήσει κάποιον ἄγραφο νόμο (ἄν ἔχουν δὰ καὶ τὰ παιδιὰ τοὺς δικούς τους νόμους, μιὰν ἄλλη ἀδυσώπητη λογική). Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ ἀγοριοῦ ἦταν ἀπαράδεκτη παράλογη ἢ κάτι χειρότερο, γελοία. Τί θὰ πεῖ, νερό! ᾿Ακοῦς ἐκεῖ νερό...

Νὰ τολμήσω –ὦ ἀλαζονεία τῶν «μεγάλων» – νὰ τοῦ δανείσω τὶς λέξεις ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ βρεῖ, ἀπαλλαγμένο γιὰ λίγο χρόνο ἀκόμα ἀπὸ τὶς ἐξηγήσεις, τὶς ἀναλύσεις, τὶς δικαιολογίες ποὺ μᾶς κατατρύχουν σὰν ἐνηλικιωθοῦμε;

Θὰ ἤθελα νὰ ἤμουνα νερό, λέει, γιατὶ τὸ νερὸ πάει παντοῦ· παίρνει ὁποιοδήποτε σχῆμα τοῦ προσφερθεῖ· ἀλλάζει χίλιες μορφές· περιέχει ὅλες τὶς ἀντιφάσεις. Ἡρεμο, ἄγριο, βαθύ, ρηχό· μικροσκοπικὸ καὶ ἀπέραντο· ζωογόνο καὶ θανατηφόρο. Ἐξαπολύεται ἔνα πλῆθος εἰκόνων. Μιὰ σταγόνα δροσιᾶς ἰσορροπεῖ στὴν ἄκρη ἑνὸς πράσινου φύλλου. Διαγώνιες γραμμὲς τῆς βροχῆς στὸ τζάμι. Κρυφὴ κλωστὴ νεροῦ ἀνάμεσα στὰ βρύα. Λαμπεροὶ καθρέφτες νεροῦ στὶς λακοῦβες τοῦ δρόμου. Στρογγυλὸ γυαλιστερὸ μάτι στὸ μαῦρο βάθος τοῦ πηγαδιοῦ. Θεόρατα ὑδάτινα παραπετάσματα, οἱ καταρράκτες.

2205-0199

'Αργοκίνητο ποτάμι κατευθύνεται πρὸς τὴ θάλασσα, ὅπου χάνεται χωρὶς ποτὲ νὰ χαθεῖ, ὁμοιόμορφο καὶ ποτὲ ὅμοιο.

35 Γοῦρνες, πηγές, σιντριβάνια.

Σπιτικὸ νερό. Κάτι κοχλάζει στὴ φωτιά, προανάκρουσμα ἀπόλαυσης ἢ ἀπλῆς ἱκανοποίησης. Εὐλογία ζεστοῦ νεροῦ σὲ κουρασμένα μέλη. Τὸ νερὸ τῆς φιλοξενίας παγωμένο νερὸ στὸ θαμπὸ ποτήρι.

Νερὸ γιὰ διψασμένους. Νερὸ-ὀπτασία στὸν κίτρινο ὁρίζοντα τῆς ἐρήμου. 40 Στὸ ἄλλο ἄκρο, πανίσχυρο νερὸ τῆς πλημμύρας τὸ ἀπέραντο κυρίαρχο νερὸ ποὺ ἀντίκρυσε ὁ Νῶε.

Οἱ εἰκόνες ἀκόμα ἀναβλύζουν, ὑπόγεια ρεύματα ποὺ γυρεύουν τὸ φῶς αν ἡ γλώσσα εἶναι φῶς. Ὅμως, μοῦ φαίνετα πὼς εἶναι καιρὸς νὰ ἀποσύρω τὸ δάνειό μου εἶναι ἀνώφελο. Ὅσες λέξεις καὶ νὰ ἐπιστρατευθοῦν, δὲν μποροῦν νὰ ὁρίσουν τὸ ἀπεριόριστο, νὰ ἐξαντλήσουν τὸ ἀνεξάντλητο. Ὅλα τὰ δοχεῖα μοιάζουν νὰ συγκοινωνοῦν: ποῦ νὰ βρεῖ κανεὶς ἄκρη; Τὸ ὀλιγόλογο παιδὶ ἤξερε τί ἔκανε.

Καίη Τσιτσέλλη από τη συλλογή διηγημάτων, *Ο χορὸς τῶν ὡρῶν, 1998.

- * Σχολιάστε την παρουσίαση και τον ρόλο του αγοριού στό κείμενο αυτό.
- * Πως μεταδίδει ο αφηγητής τις σκέψεις και τα αισθήματά του απέναντι στο αγόρι;
- * Σχολιάστε την εικονοποιία του κειμένου.
- * Τι σας εντυπωσίασε περισσότερο στο κείμενο αυτό; Εξηγήστε τις αντιδράσεις σας.

45

1 (B)

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΛΟΤΗΤΑΣ

Πίσω ἀπὸ ἁπλὰ πράγματα κρύβομαι, γιὰ νὰ μὲ βρεῖτε ἀν δὲ μὲ βρεῖτε, θὰ βρεῖτε τὰ πράγματα, θ' ἀγγίξετε ἐκεῖνα ποὺ ἄγγιξε τὸ χέρι μου, θὰ σμίξουν τὰ χνάρια τῶν χεριῶν μας.

5 Τὸ αὐγουστιάτικο φεγγάρι γυαλίζει στὴν κουζίνα σὰ γανωμένο τεντζέρι (γι' αὐτὸ ποὺ σᾶς λέω γίνεται ἔτσι) φωτίζει τ' ἄδειο σπίτι καὶ τὴ γονατισμένη σιωπὴ τοῦ σπιτιοῦ — πάντα ἡ σιωπὴ μένει γονατισμένη.

Ή κάθε λέξη εἶναι μιὰ ἔξοδος

10 γιὰ μιὰ συνάντηση, πολλὲς φορὲς ματαιωμένη,

καὶ τότε εἶναι μιὰ λέξη ἀληθινή, σὰν ἐπιμένει στὴ συνάντηση.

Γιάννης Ρίτσος από τήν ποιητική συλλογή *Παρενθέσεις* (1946-47)

- * Σχολιάστε τον τίτλο του ποιήματος και πως σχετίζεται με το περιεχόμενο.
- * Πως εκφράzονται οι κύριες ιδέες του ποιήματος;
- * Σχολιάστε την εικονοποιία και το ύφος του ποιήματος.
- * Τι σας εντυπωσίασε περισσότερο στο ποίημα αυτό; Εξηγήστε τις αντιδράσεις σας.